

בית המשפט העליון אישר את חיובו של דוד פישור בחובותיה של חברת דנהיל

החזיר לבית המשפט המחוזי את קביעת הסכום המדויק בו יחוייב - שיהיה נמוך מ-112.5 מיליון דולר

לכן, משנקבע שפישור היה שותף להצגת המצגים הלא נכונים הללו, אין בעצם קיומן של הבריונות העצמאיות כדי לפטור אותו מאחר-יית. עם זאת החליט בית המשפט העליון, כי יש להחזיר את הנושא לבית המשפט המחוזי על מנת לקבוע בצורה מדויקת את הסכומים לגביהם אחראי פישור.

ריבלין אומר, כי יש מקום לשקול את חיובו תוך הבאה בחשבון של מסי פר נתונים:

● פישור לא היה הגורם היחיד למתן ההלוואות והמענקים לתשלובת. מעורבותו של כץ.

● הגורמים שכתבו את הד"רחות אור רות התשלובת וההון שהושקע בה שחלקם היו שגויים. אומנם, אלה נסמכו על מצגי השווא, אך לא ניתן להטיל את מלוא האחריות להשתלשלות העניינים על פישור בלבד.

עוד קובע ריבלין, כי ראוי להפיח מסיכום חיובו האישי של פישור את שווי הנכסים הקיימים כיום בתשלובת (14-22 מיליון דולר), וכן לביטחון כיצד שילמה סצ'ה לבנק את דמי הביטוח בשיעור של 85% מסכום ההלוואה ללא הגשת הוכחת חוב. עוד ציין ריבלין, כי לגבי חובות של החברה לנושים אחרים - אין במקרה זה בסיס לחיוב אישי. את פישור ייצג עו"ד יצחק קלינהנדלר; ואת הכונס הרשמי - עו"ד רחל שניר שרפסקי. (עא 7516/02).

דוד פישור. אחריות אישית

אליעזר ריבלין. כונסת תרמית

גלגולי תשלובת דנהיל

- הוקמה בידי אלן כץ כאיש קש שפעל עבור דוד פישור
- תיכננה להקים בבאר שבע ארבעה מפעלים
- קיבלה ממרכז ההשקעות סיוע של 14.5 מיליון דולר
- קיבלה מבנקו דיי-נפולי הלוואה של 96 מיליון דולר
- החברה פורקה ב-1998; חובותיה: 140 מיליון דולר

יין מעורבותו של כץ בחשבון כעת קביעת חבותו של פישור. טענה נוספת שהעלה פישור התייחסה לבריונות העצמאיות שביצעו הגורמים המממנים קודם למתן הכספים לחברה. ריבלין קר, כי הד"רחות שעמדו ביסוד מתן ההלוואות, המענקים והבריונות, נקבעו בהסתמך על מצגי השווא בדיבר מעמדו של כץ, ועל ההנחה שלא היה לה יסוד במציאות, ברבר הודי מת הון עצמי לפרויקט.

או ההון העצמי המושקע בה בפני גורם חרץ חיצוני, לצורך גיוס מייזון - הוא מעשה העלול לעלות כדי תרמית.

עוד קובע ריבלין, כי אין צורך להודיח את מידת מעורבותו של כץ כאיש קש בעניין התרמית. גם אם תפקידו של כץ היה משמעותי יותר מזה שהצטייר בפסק דינו של המחוזי, אין בכך כדי לפטור את פישור מאחריות, שכן פישור נטל חלק ביוזעין במעשי התרמית. עם זאת, ניתן להביא את עני

מאת שמואל דקלו

בית המשפט העליון אישר היום (ב') פסק דין של בית המשפט המחוזי זי בבאר שבע, לפיו על בעלי חברה לשאת בחובותיה באופן אישי, משום שנתן ידו ביוזעין לניהול עסקי החברה בתרמית. מדובר על מטרה לרמות את נושיה או נושיו של אדם אחר, כדי להשיג מטרה אחרת שיש בה משום רמיה או הונאה.

מדובר בערעור שהגיש ר"ר דוד פישור נגד ר"ח צבי יוכמן, מפרקה של חברת דנהיל. יוכמן ביקש להיבא את פישור בכל חובות דנהיל - 130 מיליון דולר. בית המשפט המיזון קבע, כי מדובר ב-112.5 מיליון דולר.

דנהיל נוסדה בשנת 1990 על-ידי עו"ד אלן כץ ובשנת 1991 הוקמה שלוחתה בארץ. היא היתה אמורה להקים ארבעה מפעלים בבאר שבע: שיש, גבס, ידיות ואופניים. כץ היה בעלי 5% מהחברה והוא שימש כאיש קש לפישור, אשר בית המשפט המיזון קבע, כי עמד מאחורי כל פעיזות דנהיל.

התשלובת התקשרה בשנת 1992 בהסכם עם סניף לוכסמבורג של הבנק האיטלקי בנקו דיי-נפולי, לקבלת הלוואה של 96 מיליון דולר. ההלוואה בוטחה על-ידי התאגיד הממשלתי סצ'ה. דנהיל התחייבה, כי סכום נוסף יושקע על-ידי הבעלים כהון עצמי וביקשה לקבל מענק ממרכז ההשקעות. אישר לה מענק של 65 מיליון דולר, ובפועל הוענקו לה 14.5 מיליון דולר. בשנת 1998 נכנסה החברה להליכי פירוק.

במהלך החקירה שיתף כץ פעולה עם יוכמן ונחתם עימו הסכם, לפיו לא יינקטו נגדו הליכים. כץ העיד, כי פישור הוא שיזם את הפרויקט והי אחראי על כל הפעילות, אשר בית המשפט המחוזי הגדיר אותה כמעשה רמיה. על החלטת בית המשפט המחוזי ערער פישור לבית המשפט העליון.

השופט אליעזר ריבלין, בהסכמת אהרון בריק הארמוני לוי, מאשר את קביעת המחוזי ברבר אחריותו של פישור לחובות החברה. ריבלין קבע